

Amprenta unei campanii anoste...

Cezar
Adonis Mihalache

Una din două: ori ei au devenit mai nesimțiți ori noi mai nătângi! Sau poate amândouă! Căci, oare cum poți descrie altfel aberanta situație în care, după prima „sesiune” de strângere de semnături, pentru înscrierea candidaților, mai parcurgem încă o dată procesul?!

De data aceasta, o colectă de semnături „pentru susținerea” aceluiași candidați. Iar ei, parte din cei 14 care s-au dedat la această nouă prosteală cu acadele înfipte în gura electoratului, sunt nesimțiți pentru că împing procesul de speculare a ignoranței și cumsecădeniei alegătorului dincolo de orice limită. Iar noi, mai nătângi, pentru că acceptăm această campanie de colectare a datelor fără să le dăm cu corturile de campanie în cap.

Fără să aibă atestate de operatori de date cu caracter privat, reprezentanții principalilor candidați colectează la cort numere de telefon și adrese de domiciliu de la un electorat care, în mare parte, nici nu își pune întrebarea: „de ce?”. Un electorat care se agită și se irită când pe fel și fel de bloguri se dezvoltă teoriile conspiraționiste legate de prezența cnp-urile pe cardurile de sănătate sau cele biometrice, dar care își (pre)dă singur reperele de identitate unor străini, pe stradă! Pentru că, fie și sub corturile cu sigle de partid, semnarea unor noi liste, cu precizarea adresei și a numărului de telefon, tot pe stradă și tot în fața unor străini se derulează. Iar mai grav este că mulți nici nu realizează bătaia de joc la care sunt expuși în clipa în care sunt momiți, în schimbul furnizării adresei complete, nu doar a numărului de telefon, cu pixuri, pliante și, uneori, cărți!

Evident, fiecare partid și alianță care strânge astfel de semnături „de susținere” a candidaților nu se bazează în mod real pe aceste date. Pentru că, bazele de date există; ele au fost din vreme preluate

de la instituțiile statului, vândute, negociate, revândute. În fapt, această acțiune de reîntocmire a unor liste este doar de fațadă. Pentru a justifica ulterior existența datelor în posesia partidelor, staff-urilor de campanie, a instituțiilor de sondare. Iar în ultima parte a campaniei, dar mai ales în turul al doilea, vom vedea probabil la ce sunt bune numerele de telefon. Pentru că, din procesul, nesancționat în cele din urmă, al indicațiilor și recomandărilor prin mesaje sms, folosit de către PSD la Referendumul din 2012, toate partidele au învățat ceva. Iar numerele de telefon „colectate” acum nu vor fi folosite pentru un nou tip de sondaj, în timp real în ziua votului, ci la transmiterea de mesaje precise. Mai mult, în turul al doilea, candidații își vor putea negocia la propriu voturile, și „susținătorii”, inclusiv din perspectiva acestor baze de date.

Procesul a început deja prin trimiterea de emailuri cu mesaje prezidențiale. Mascate în spatele sistemelor de publicitate de tip „mail direct”, cerșeala de voturi a demarat (cel puțin în cazul lui Iohannis care „are nevoie de ajutorul nostru!”), fără ca nimeni să precizeze de unde și cum au fost procurate adresele de email și în baza cărui temei ne agresează adresele de poștă electronică. Într-un sistem care nici măcar nu mai asigură clasarea unor asemenea mesaje ca „spam”.

Oricum, felul în care se „desfășoară” actuala campanie ar trebui să ne dea de gândit. Pentru că așa ar putea fi mulți ani de acum înainte. Cu oamenii care semnează și își dau datele fără să întrebe „de ce” și „pentru ce”, cu Ghidul militantului PSD (da, există și așa ceva!) oferit pe post de pliant (acum pe post de „ghid de comunicare”, dar, poate curând, pe post de „abecedar” pontanian), cu fotografii și bannere pe stâlpi la care oricum nu se mai uită nimeni, dar cu portretul noului tovarăș care, iată, a început să pozeze „într-o ureche”

(aidoma ultimelor portrete ale tovarășului de acum mai bine de două decenii și jumătate!), cu autocare aducând masele muncitorești la Arena Națională pentru a sărbători Robert Turcescu, ca și ofițer „cârmaciul” (deși n-ar fi stri-acoperit deconspirat, are și o cat și o vizită onomastic-latură pozitivă. Ne obligă să documentară și la facem diferența între a fi pa-Târgoviște!), „arenă” care triot sau ofițer acoperit. E înlocuitește doar cu numele cinic cum foști colaboratori fostul „23 august”, cu o DIE o „întorc ca la Ploiești”, Opoziție care nu a îndrăznit precum și intelectualii de să ceară public factura pentru cheltuielile de la Arenă, să se vadă că scrie mare „Achitat PSD”, cu o apatie generală de parcă ne-am fi resemnat deja. Corturi de campanie în care nici maidanezii nu mai caută adăpost, contracandidați „selectați” pentru a fi orice, dar nu contracandidați, organizații studențesti puse să strângă semnături pentru „tovarășul” căruia nu îi „dreapta” stipendiați din banii publici, încearcă să-l scoată panie ca premier și vi-basma curată pe Robert cepremier (deși ar fi fost Turcescu, că nu ar fi așa rău moral să se suspende), dar să fi ofițer acoperit în presă și-a mai trecut în CV-ul de sau în alt domeniu de activ-plombagină și calitatea de tate. Ba, mai mult, candidatul ministru al culturii.

Dacă nu ne trezim, diplomat comunist Teodor aceasta va fi atmosfera Meleșcanu, face o afirmație următorilor ani. Anii partidu-interesantă într-un interviu pe lui unic. Căruia doar acum îi site-ul DC News.

P.S.: Dacă un candidat la prezidențiale s-ar autodenunța că este ofițer sub acoperire ar săvârși o

Evident, și staff-ul de infracțiune. „Obligația lui este campanie al lui Tăriceanu să nu divulge niciodată calistrânge numere de telefon și tatea pe care o are. Această adrese tot pentru Victor obligație rămâne și după Ponta. Totuși, prin noua ieșirea din cadrul serviciului, colectă de semnături (de fapt, fie prin trecerea în rezervă, prima!), PLR-ul are ocazia fie prin pensionare. Nici când să-și facă norma de nu mai ești ofițer acoperit... simpatizanți pentru partidul care, fără structuri, filiale, nu ai voie să spui că ai fost ofițer acoperit. Pe de altă membri, a contribuit totuși la parte, consider că nu este o strângerea de semnături pentru candidatura prezidențabilului Tăriceanu!

Este o cinste, dar și o onoare. Dacă accepți acest lucru și devii ofițer acoperit, trebuie să accepți și constrângerile”.

Vă spun care e diferența între patriot și ofițer acoperit. Patriotul lucrează pentru țară în orice condiții, pe gratis, din dragoste de patrie, iubire de neam și cu credință în Biserică. El nu poate fi cumpărat cu o „pungă de arginți” și se sacrifică pentru România, fără să aștepte recompense de la societate, ba, în schimb primește lovituri sub centură

Autodenunțul „robertian”: chestiuni... pozitive!

Iulian
Țene

Chestiunea precisă autodenunțului jurnalistului Națională pentru a sărbători Robert Turcescu, ca și ofițer „cârmaciul” (deși n-ar fi stri-acoperit deconspirat, are și o cat și o vizită onomastic-latură pozitivă. Ne obligă să documentară și la facem diferența între a fi pa-Târgoviște!), „arenă” care triot sau ofițer acoperit. E înlocuitește doar cu numele cinic cum foști colaboratori fostul „23 august”, cu o DIE o „întorc ca la Ploiești”, Opoziție care nu a îndrăznit precum și intelectualii de

și etichete de naționalist sau legionar. În schimb, ofițerul acoperit își face „meseria de patriot” pe bani, nu puțini, el primește indemnizații, diurne, călătorii de la bugetul statului, devenind în timp un fel de mercenar.

Față de patriot, ofițerul acoperit, îndulcit la bani poate fi cumpărat ușor, tot pe bani, de un alt serviciu secret, devenind „cârțiță” al unei țări inamice sau „pri-

etene”. Așa că teoria lui Teodor Meleșcanu că ofițerii acoperiți își servesc țara, dar doar pe bani, nu ține și mă lasă rece. Ei slujesc de fapt pe cine îi plătește. Tare curios aș fi dacă „secreții” nu ar mai primi bani, diurne și alte beneficii materiale ar mai fi patrioți? Și-ar mai iubi țara? De aceea, nu cred că un ofițer acoperit plătit în diverse forme de către instituții secrete ale statului este patriot. El este doar un slujbaș, care poate fi corect față de țara ce-l plătește.

A fi patriot înseamnă să-ți slujești necondiționat țara, fără bani sau alte foloase materiale, din pură conștiință și dragoste de neam și de Biserică. Ofițerul acoperit sau agentul secret sunt doar angajați în substața unor instituții ale statului și punct. Tocmai aici constă diferența între a fi patriot sau ofițer acoperit: patriotul își iubește țara și se sacrifică pentru ea în mod gratuit, iar ofițerul acoperit o face doar pentru bani.

● sacrifică pentru România, fără să aștepte recompense de la societate, ba, în schimb primește lovituri sub centură

Democratură, între jandarmi și haiduci...

Grid
Modorcea

Începe să se înțească disputa între preșidențiabili, deși prestația lor arată ce strâmbă e oglinda care reflectă starea națiunii. Se toarnă unii pe alții, încearcă să-și dea jos masca de prefăcuți, și tonul este însă revendicativ, bătrânicos, justițiar, o mare gogoasă, o nouă păcăleală a populației, fiindcă cei mai mulți dintre ei au fost la putere, au avut hăturile acestei țări, iar unii, ca Tăriceanu, chiar au falimentat-o bine! Pe de altă parte, au apărut la rampă, din nou, și Maimuțoi, recte "Intellectualii lui Pazvante", care îi dau cu opțiunile. Sigur, cel mai penibil e Liceanu, ca de obicei, care, când a fost decorat de Băsescu, a spus că el se recunoaște în faptele președintelui. Iar acum ce declară, că se recunoaște în vorbele candidatului Monica Macovei! La fel, scriitorul Căcărtrănescu, care cică n-a putut să doarmă, dormea ca pe ace, se frământa, până când a apărut scânteia care l-a iluminat: va vota tot cu Monica Macovei. Sigur, alt penibil, Pleșu, a început cu gafa anti-Beligan, fără nici o justificare, așa cum nu a avut niciodată, o tot scaldă, e cam disperat, gogoșic, fiindcă așteptă să vadă de unde mai prinde un ciolan de ros. Dacă iese Ponta, a strâmbat-o rău, va trebui să meargă să-i țină de urât lui Băsescu la umbră (era să zică la un țoi, la umbra nucului bătrân)!

Dar să vedem ce zice și masa, omul de jos, poporul. România nu este reprezentată de oameni pentru care să ieși la vot. O doamnă la aprozar întreba pe toată lumea, eu cu cine votez? Unul zicea cu Ponta, clar, altul cu Udrea, clar, ba nu e clar deloc, cum, am ajuns să votăm cu o

blestemăție, cu aia care oferea la o sinistrată o pereche de pantofi cu cui 20?, femeia murea, iar nesimțita o trimitea la bal! Dar un bărbat, cu o mustață cam șui, a spus, o să mă suduiți, dar eu merg pe mâna lui Johannis, e cel mai serios. E neamț, domnule! Noi de un neamț avem nevoie la conducere. Nouă ne-a mers întotdeauna bine cu nemții, iar cu Johannis aveam asigurată Europa, Occidentul, domnule, Germania, gloria civilizației! Doar n-o să votăm cu ungurii, cu ăia care spun că România e stat multinațional! Auzi, bâzdganie! Atunci America ce-i?! Să se ducă la americani să le spună că au un stat multinațional, nu nouă! Ungurii, d-le, e mai periculoși ca rușii. Ne-au adus numai ură și zăzanie! Plus crime! Țăstia e descreierăți, domnule, e bolnavi de pe vremea lui Attila friptu! Când au fost nemții la conducere, a mers țara strună. Uite, Carol I, apoi Ferdinand, da, dar a dat-o în gropi Carol II, i-a replicat șeful de aprozar, apoi Mihăiță cel viteaz, s-a dat cu fasciștii și tot degeaba, că ne-am umplut de jidani, iar ăstia... nu mai continui că știți dvs...

Mare derută printre alegătorii de la aprozar, sigur că a apărut și ideea, a spus-o chiar patronul, care se afla la cântar și privea la un mic televizor agățat de un stâlp din fața sa, că votul popular nu mai contează, acum totul e aranjat dinainte și ești obligat să-l votezi pe cel care a fost programat să iasă. De ce? Fiindcă azi, domnilor, serviciile secrete conduc țara, ei controlează culisele. Votul e o păcăleală. Păi, domnule, am reușit noi să compromitem o revoluție, am compromis și comunismul, au reușit să terminăm și cu capitalismul, de ce nu am reuși acum să compromitem și democrația? Nu mai e nici un strop de democrație. Am stors

tot buretele. Ce democrație, când tu mă obligi pe mine să votez cu un hoț și cu un mincinos? Da, ai dreptate, i-a zis un țăran cu un pepene în brațe, mi s-au stricat toți pepenii, tataie, fiindcă lumea nu mai are bani nici de un pepene! Și uite ce pepeni am! Asta e, s-a stricat morișca...

Credeam că americanii îs mai serioși, zice un domn cu pălărie, aplecat, care lua dintr-o lădiță niște cartofi. Sunt, dar pentru ei, face proprietarul. Noi suntem prea de parte. Eu mă uit la ruși, deștepti, rușii ăstia, s-au prins că unchiul Sam e numai pentru el, pentru ai lui, ia să întorcem și noi foaia, a zis Ivan, care până acum a privit umil la jandarmii planetei cum își fac de cap, a umblat cu mânuși fine, să nu-i deranjeze, dar cu Ivan nu te pui, s-a sculat ursul din somn, și a început să facă și el ce știe pentru ai lui. Nu mai ține seamă de nici o autoritate mondială, eu sunt ursul polar, panimaieș, eu fac legea! Și a început cu Crimeea, cu Donețk, urmează Transnistria, Dombas și celealte, Lituania, Riga, o să vedeți, știu lecția, fac ce știu bine de la tătucul lor, Petru cel Mare. S-a prins că nici americanii, nici occidentalii nu mișcă nimic când ursul polar le arată pisica! Mucles sacanaua. Acum Ivan e iar stăpân pe situație, a anunțat, bă, nu vă puneți cum noi, că unu-doi, ajungem la voi!...

Și dialogul a continuat tot așa, ba am auzit ceva și mai interesant, cum n-o să auziți la televizor, ascultați:

– Și chestia e că, domnule, când ești sărac, nu prea îți pasă, n-ai ce pierde, dar când ai adunat ceva, când ai făcut zgârie nori, când ai ce apăra, atunci contează, atunci dărdâi de frica hoților. De ce crezi că arabii, ăia cu Statul Islamic, îs tari? Fiindcă ăia săraci n-au ce pierde, n-au ce apăra. Dacă n-ai valori de

apărat, ești tare, o faci pe Tache Zmeul, ataci pe cei care au ce apăra, pe cei bogați, nu, cum făceau haiducii. Islamiștii ăstia, ca și rușii, sunt haiducii planetei. Americanii, madam Merkel și cei ca ei sunt jandarmii planetei. E acum un război nevăzut între jandarmii și haiducii planetei. Cine o învinge? Nu contează. Contează că și unii, și alții nu se uită la noi, nici nu contăm pentru ei.

Și atunci se întâmplă ce se întâmplă acum, toți îl elogiază pe Turcăfleată, ofițerul sub acoperire, care a fost pus să se deconspire, ca să vadă populația cine conduce țara, ca să testeze că ei, că ele, serviciile secrete, o conduc. Și au ieșit din bârlog, l-au scos pe Turcăfleată la înaintare, să se arate, înțelegi?, să arate că nu se mai ascund, fiindcă au văzut că nu mai au nici o rezistență, că dacă aveau, acum Turcăfleată era la bulău, dar în loc să fie la pârnaie pe cât a mințit poporul cu televizorul, acum se însoară, face nuntă mare, dom'ne, chefuliește, iar mâine se instalează în alt post, și mai plătit! Aș fi votat și eu cu Johannis, dar când l-am auzit că el e de acord ca serviciile secrete să aibă oameni infiltrați în presă, în mass-media, hopa, am zis, uite fascistu', s-a dat de gol, păi cum, ăia care trebuie să mă informeze corect, presa, să fie sub control, să aibă un jandarm în coasta ei?! Fugi, domnule, cu așa președinte, iar o să dăm în dictatură! Păi n-ai auzit ce a zis Vadim la TVR, că el nu e dictator, că va fi cel mai mare dictator, dictatorul dictatorilor, că de asta are nevoie acum România, de un supra-dictator și de multe pușcării, să-i bage la zdup pe ăia de au adus dezastrul!...

De aia, a zis omul cu pepenele în brațe, eu o să votez cu ai noștri, cu țiganii, că nouă ne place de Ponta și

Băsescu, că ei se ceartă ca la ușa cortului, iar fără scandal, nu e pace între dobitoace! Scandal și sărbători cu mititei! Noi avem nevoie de sărbători cât mai multe, nu de muncă, așa cum vor Johannis, Vadim și alți făcători de bine!

Lasă-ne, domnule, cu palavrele și l-au dat afară din aprozar pe omul cu pepenele. Sigur, nimeni nu era de acord cu faptul că cei mari îl apără pe Turcăfleată. Românii nu se simt în siguranță dacă au în preajmă turnători, deși se pare că s-au cam adaptat și la această situație încă de pe vremea când se spunea "omul și pomul". Iar ce se întâmplă acum, cu susținerea lui Turcăfleată de către alde MRU, e o demonstrație de forță, cam ce a făcut Putin, dar la scara noastră, la groapa noastră. Bă, v-am arătat pisica, noi facem jocurile, faceți cum spunem noi, e clar?! Și așa, noi, bădie, am ajuns să fim între jandarmi și haiduci, care, să nu le ducem de grijă, și unii și alții se înțeleg, fiindcă sunt în aceeași covată. Pe când noi, ce să spun, nu avem nevoie nici cu unii, nici cu alții, nouă ne trebuie să fim cu noi, adică, domnule, să ne lase în pace planeta și ne facem de cap! Nu-s de acord, face patronul aprozarului, e ceva ce nu se poate, să ne furăm singuri căciula, singuri să ne săpăm malurile din interior. Noi ne jefuim singuri, noi, pe noi. Pe timpul lui Ceaușescu erau cam o sută de mii de securiști, azi sunt peste un milion de sereiști, sieiști, dieiști, seseșiști, ceneasiști, iceriști, tot felul de pungași, adică de acoperiți descoperiți.

Cum să fie democrație cu ăstia, domnule, poate democratură, da, asta da, dictatura democrației, democratură, am spus! are".

Ziua Națională a României alături de frații noștri din Harghita și Covasna!

An de an avem probleme în a ne sărbători în pace și armonie ziua noastră națională, etnicii maghiari, în frunte cu autoritățile din Harghita și Covasna, fac tot felul de presiuni asupra noastră, ne șicanează în fel și chip, folosesc orice mijloc de intimidare, până la abuzul fizic (declarație a unui localnic din Miercurea-Ciuc). Este de notorietate „cazul Sabina”, cazul românului amendat pentru fluturarea tricolorului românesc și alte asemenea exemple, aceste abuzuri trebuie să înceteze, fapt care m-a determinat să va invit să petrecem alături de frații noștri Ziua Națională a României.

Apel către patrioți: Avem nevoie de 20.000 dintre Dvs. pentru a ne

sărbători Ziua Națională 1 Decembrie alături de frații noștri din Harghita și Covasna!

românii din cele două județe menționate mai sus.

Orașul în care va avea loc această inițiativă

la eveniment cât mai mulți oameni.

Cei care doresc să ajute sunt rugați să con-

Platforma virtuală Vocea Națiunii organizează în dată de 1 Decembrie 2014, sub egida „Alături de frații noștri din Harghita și Covasna”, sărbătorirea zilei naționale în solidar cu

va fi stabilit prin vot în ultima săptămână din noiembrie. Fac apel la toți patrioții care își pot permite să ne ajute: avem nevoie de autocare și microbuze în număr cât mai mare pentru a putea aduce

tacteze organizatorul prin mail:

voceanatiunii@yahoo.ro sau pe facebook.

Programul zilei de 1 Decembrie va conține următoarele: filme despre

Marea Unire, cântece patriotice live și înregistrate, discursuri patriotice și despre starea actuală a românilor din Diaspora și multe altele. Menționez că acest eveniment nu se vrea a fi o demonstrație de forță sau o provocare la adresa minorităților maghiare, noi dorim să arătăm un singur lucru: că românul este unit. Inițiativa NU are culoare politică.

Parteneri media ai evenimentului:

Ziarul Națiunea, ExpressMagazin.ro, Trezirea L a R e a l i t a t e . r o , StareaNațiunii.com, Napoc-aNews.ro

Vocea Națiunii
<https://www.facebook.com/events/941669969181634/>

Lista candidaților... prezidențiali

Horia
Scarlat

Oamenii mari, oamenii de stat se nasc într-un sistem concurențial, generator de progres. Ei nu sunt creați de sisteme politice în care există și se propagă „legea capului taiat ce sabia nu îl taie” sau de structuri politice fără ideologie, de tip mafioate. Un fapt real, de altfel, care m-a determinat să mă întreb: cât de rău ne poate face o clasă politică în care corupția începe să intre într-o normalitate înspăimântătoare? Cât rău ne poate face o clasă politică în care armate de așa preținși ideologi o vezi jonglând între stânga și dreapta, între minciună și oportunism, invocând interesul național pe tonul unor mari specialiști în concepte profunde, pline de patriotism, din care la sfârșitul unui ciclu electoral ne trimit pentru a nu știu câta oară nota de plată? Sau cât rău ne poate face o clasă politică în care actorii sunt acele personaje hilare care nu au reușit niciodată să se ridice dintr-o victorie reală în procesul unor alegeri directe, ca rod al experienței lor politice semnificative, ci numai în baza unor relații personale atât în interiorul structurilor politice pe care le reprezintă într-un anumit moment, cât și în afara lor, prin care diverși păpușari își asigură interesele personale, susținând „anonimii politici”. Și cât rău mai lăsăm să ne facă acei oameni care comportându-se ca niște păpuși, sub sforile unor finanțatori ascunși sub umbrele democrației, îi regăsești în lista celor care nu au făcut nici măcar efortul de a pune pe picioare o simplă organizație politică și pe care îi descoperi mai târziu cum au folosit-o pentru puțin timp în ai propulsa în funcții ce pretind că le-au câștigat ca rod al muncii lor politice de partid?

Și uite așa putem spune că ar începe o serie de întrebări, urmate de răspunsuri reale, ce ne-ar face să descoperim drumul spre minciună, spre fals și hoție al multor oameni politici contemporani, dezvoltați într-un climat patronat de alte și alte interese ascunse în care toată lumea, împărțind acuzații în stânga și în dreapta, pe la tot felul de emisiuni TV, își caută soluții într-un început al declinului ce pare atât de neiertător cu mulți dintre actorii lui principali printre care

se vor regăsi și susținătorii acestora.

Cât rău poate face unei națiuni un partid fără ideologie? Nu cumva este la fel de important și de grav ca răul pe care îl poate face un om politic format într-o astfel de formațiune politică? Dar faptul că aceștia, într-un timp destul de scurt, se vor răspândi cu ușurință pe toată scena politicii zilelor noastre, aidoma unui cancer care urmează a ne măcina în continuare din interior. Fapt demonstrat recent, când peste jumătate din membrii aleși în parlament, din partea unui partid de televizor, îi regăsim astăzi în cu totul alte formațiuni politice. Iar asta la numai doi ani de când au fost aleși, de când ne-au mințit că ei sunt altfel. Totuși neuitându-i pe cei care trezindu-se în opoziție au preferat puterea, ca veșnicii traseiști, bineînțeles pentru „interesul național” singurul „interes” invocat de altfel.

Cât timp va fi necesar istoriei să repună lucrurile într-o ordine firească instaurând mult râvnita normalitate printr-un efort depus de noi toți? Ce viitor poate să aibă o încrengătură de interese care, în locul politicii eficiente și în folosul celor ce i-au ales, pe care ar trebui să o facă, îi vezi, îi simți cum fără pic de ideologie, ascunzându-și succesul sub tot felul de afaceri, unele într-o mare parte destul de dubioase, chiar unele dintre ele regăsindu-se nesupravegheate de lege, jubilând libere, într-o atmosferă de oportunism neînțeles și neacceptat de mulți, într-o atmosferă fără pic de moralitate, ne fac pe unii dintre noi să trăim sentimentul că într-un final trist avem ce merităm?

Dar noi, cei care ar trebui să alegem ce facem, de ce ne îndreptăm opțiunea noastră, votul nostru, spre aceea care au avut destul timp să ne arate că nu au ideologie, nu au morală, știind că multora dintre ei lipsindu-le chiar și experiența politică necesară, nu o să le mai pese de nimic după? ...după ziua votului.

Noi de ce, repetăm greșeala? De ce, îi votăm pe aceiași? De ce, ne mulțumim cu cel mai mic rău din răul pe care poate să-l facă un politician al zilelor noastre, mai ales unul care și-a probat incompetența? De ce acceptăm politrucii, care

ascunși printre tot felul de diplome plagiate, au ca singur merit linguşeala sistemului și a puterii, indiferent care a fost aceea? Susținuți de armate de trădători de neam și țară. De ce l-am prefera pe acela care are ca singur merit doar norocul de a deveni ruda unui dinozaur cu vechi ștate între ale politici de mahala Dâmbovițene, fără nici o altă recunoaștere, sau alt statut decât acela de ginere sau fiu, nepot sau cumnată? De ce votăm „amanta”, nereferindu-mă în nici un caz la partea feminină, la vreo doamnă a politicii contemporane, ci la acel tip de așa zis politician, pe care l-am numit „politicianul amantă”. Remarcând totodată faptul că sunt multe și destul de cunoscute cazurile unor femei care nu pot fi de altfel ignorate, care au rămas în istorie pentru impactul pe care l-au avut, în primul rând prin intermediul unui astfel de statut, schimbând pe lângă viața unor căpetenii și viața unor națiuni și, în final, istoria. Chiar dacă și acest scenariu ne pare destul de cunoscut, de autohton.

Revin totuși, referindu-mă în special nu numai la acel tip de politician, fără rușine, ce se regăsește în zilele noastre sub aspectul omului obraznic, bărbat sau femeie, fără pic de cultură, înconjurat de o armată de țuțalari controlați cu dârzenie de către cel care este nimeni altul decât deținătorul listei luptătorilor pentru alcov, ci și la tipul slugarnic, umil, ascultător, pion de încredere al unui sistem greu de străpuns, din care deținătorul microfonului este cel ce se poate face auzit, numai dacă ajunge la el pe orice cale și orice mijloace.

Totul regăsindu-se în imaginea unui mare pat, așa cum pare scena politică a timpurilor prezente, în care aleșii neamului nostru pot fii admirați în spațiu public, iubindu-se între ei, sub forma a tot felul de alianțe construite și reconstruite în timpi atât de scurți ce ne fac de multe ori să ne reamintim spusele înaintașilor noștri prin faptul că politica este așa cum spuneau ei o „damă cu năravuri ușoare”. Dar oare noi o vrem așa? Chiar vrem ca politica să fie doar atât? Noi ce facem? Întreb asta presupunând și bazându-mă pe istoricul ultimelor cicluri electorale, când, probabil, mulți dintre noi vor sta acasă în ziua votului sau se vor ocupa de al-

tele mai importante în viața lor. Și atunci întreb: viitorul nostru nu este important? Cel care ne va reprezenta nu contează cine este? Nu contează dacă este un politruc, un plagiator, o amantă, un trădător sau un traseist politic? Chiar nu contează? Dar imaginea țării noastre, din care facem toți parte, contează? Noi contăm?

Și merg mai departe întrebându-mă unde este dorința semenilor noștri de a se implica activ măcar o dată la ceva timp în viața noastră a tuturor prin alocarea din când în când, la interval de câțiva ani, a câtorva minute, prezentându-se în secția de vot cu scopul de a-l da rațional și nu pasional, cu scopul de a nu se mai lăsa păcăliți de imaginea formată doar de anumite interese ascunse ale unor patroni de posturi TV.

Și uite așa, poate, vei contribui cel puțin la reușita ca, printr-o pondere mare de participare, să nu mai avem pe scena politică formațiuni hibride reprezentate de tot felul de oameni politici fără pic de valoare. Unde vei reuși prin simpla ta prezență la vot, despre care subliniez faptul că dacă vrei să te revolți pe toată clasa politică îl poți anula, să-i faci pe politicienii noștri să înțeleagă cu adevărat revolta ta ce nu ar mai confunda-o conștient sau inconștient cu lipsa de atitudine sau cu nepăsarea. Și poate vom reuși să-i descurajăm în timp pe unii candidați fără nici o altă realizare, care sub diverse titulaturi reușesc să se bazeze doar pe voturile unei etnii și atât de exemplu, sau pe telespectatorii unui singur post de televiziune, mascându-și interesul perfid sub tot felul de insigne și stegulețe care le flutură prin fețele noastre invocând dorința lor falsă de a face ceva într-un timp în care afacerile lor dubioase cât și interesele lor, care de fapt tot la partea materială se rezumă, par a fi încă bine protejate și ascunse de ochii multora.

Și uite așa poate nu vom mai ajunge din nou pentru a nu știu câta oară la veșnica concluzie că motivele care au stat la baza veșnicului nostru linșaj economic regăsit aproape constant la nivelul întregii societăți sunt: iresponsabilitatea politrucilor post-decembrști la care se adaugă lipsa de patriotism, foamea și lăcomia de bani (a unora!) precum și

nenumeratele numiri politice în funcții de conducere, unde este nevoie de profesioniști și nu de amante inculte sau veșnicile rubedenii, numiri care continuă și în zilele noastre, fără a înțelege că totul pleacă de la noi toți. De la votul nostru.

Într-un final, totul pleacă inclusiv de la simplul fapt că într-o zi ne-a fost lene, silă sau orice altceva care să justifice pasivitatea noastră, de a ne duce să votăm rațional și nu pasional așa cum se întâmplă în cele mai multe cazuri. Sanționându-l pe acel tip de politician care își promovează amanta sau neamurile în locul unui profesionist, transformându-te într-o victimă a incompetenței unora, o victimă care ai putea fi chiar tu cititorule. Sanționându-l pe cel ce ne-a furat, ne-a plagiat, ne-a trădat, ne-a manipulat, ne-a mințit și care, fără pic de rușine, încearcă să ne mai păcălească încă o dată.

Totul într-o Românie pe care o dorim altfel, în care ne vom încăpățâna să vrem ce este al nostru cu reușitele și nereușitele ei, o țară în care indivizii nu mai trebuie să se supună foarte multor determinări non-personale, unde realizarea unui sine specific să devină mai degrabă o excepție decât o normalitate, unde să putem vorbi despre noi fără termeni de probleme, de incongruențe, de nemulțumiri de tot felul, o țară a șanselor egale pentru a deveni inegali. O țară în care, sătui de zgomotul de fond al unei campanii electorale susținută de o clasă politică coruptă, într-un peisaj ușor comparabil cu orăcăitul broaștelor râioase din bălțile Dâmbovițene, dintr-o liniște creată de pasivitatea noastră, în neîntreruptul lor proces de înmulțire, să nu mai acceptăm prin neimplicare, proliferarea incompetenței, demagogiei, superficialității și arivismului omului politic contemporan, mai ales acum când o întreagă națiune are nevoie de votul nostru rațional. Într-o societate condusă de cel mai bun dintre ei, unul din lista candidaților, într-o țară a lucrului bine făcut, reclădită într-un ultim ceas printr-o revoluție a bunului simț, pentru o Românie curată și prosperă.

Agentul (de) „trei nule” ...

Cezar
A. Mihalache

Adevărul e că în mare parte corespunde profilului! Orfan de un părinte, bun vorbitor a câtorva limbi străine, orator priceput în a vorbi despre nimic zile întregi, rezistență fizică în deplasările dintre „teatrele” de acțiune (electoral-politice), o capacitate extraordinară de a valsa între adevăr și minciună, fără a i tremura un mușchi sub rama ochelarilor, și ar putea păcăli fără îndoială și cel mai performant poligraf din lume (aici, poate, au cam dat rasol ofițerii lui operativi, exagerând în dezvoltarea abilităților de mitoman – că astea l-au „defectat” în cele din urmă!), personalități multiple, nu „dedublate”, ci întrepătrunse la propriu. Dar mai ales executarea celor câteva „operative” externe. Catania, Palermo... E drept, și aceste misiunii, cam de „trei nule”, pentru că au fost prost mascate, cu diplome trase în țiplă, nu la biroul operativ SIE, ci parcă la xeroxul din colț, l-au dat de gol la nivel înalt...

Iar când marinarul șugubeț oripila și „bășica” intelectualitatea cu

mistocăria lui față de titlul de „dottore”, cel mai probabil aici bătea; la statutul de agent („băiete, te-au desconspirat!”), nu la titlurile în care, la drept vorbind, dincolo de coala de bacalaureat, nici nu se poate măsura cu tânărul trei nule.

Dar nu aceste „operative”, ratate, reprezintă pe-tele lui... În fond, poate că

doar timpurile și „alegerile” s-au schimbat, astăzi, fără soții livrate de birourile de la Moscova!), nu ar avea de ce să ne deranjeze.

Nu, nu aici sunt marile semne de întrebare! Și nici măcar căutarea nodului în papura aceluia „a fost sau a nu a fost” (agent) în vreme ce activa ca procuror, nu ar trebui să preocupe țara.

o”. Cine l-a preluat din operativă „externelor”, unde a cam făcut-o de... cooperativă, și l-a plasat, sub operativă post-Dunărea, ca viitor lider autohton. De fapt cine, intuim, treaba este „de ce?”. Și mai ales ales de ce a renunțat SIE la serviciile lui pentru a-l lăsa în mâinile celui de al, posibil, optulea serviciu se-

ian Băsescu s-a dovedit din nou ipocrit, iarăși pervers și manipulator și, mai ales, suspect, de a fi încercat să-l șantajeze, nu pe tânărul Ponta de la acea vreme, ci sistemul și serviciile – și oare cine din SIE l-a vândut pe agentul „trei nule”, oare nu cel mai „ungurean” dintre agenții-premierii?) avem parte de un fel de lustraj în schimbul celei care a întârziat două decenii jumătate.

Acum avem ocazia să repunem pe tapet ceea ce știam deja, de la agentul „bunicuța”, cel mai longeviv și titrat agent antiromânesc, la deturnatorul de fonduri Felix, de la agenții N0049Jilava ori „motociclistul”, tot unguerean!, la agentul termic op(ă)rescu, piticul, nu porno, ci „moni” (și asta proaspăt... desconspirat!) și câți alții or mai fi...

„000” a încercat să-și facă treaba, dar nu s-a priceput. Nici măcar misiunea sub neacoperire de la Ambasada română de la Beijing, unde s-a acoperit cu un certificat de căsătorie de partid și sistem („operativele” cer aceleași sacrificii,

Marea întrebare este: când a fost (de)plasat între agenții, în așa fel încât, din agentul trei nule extern, cam fără rezultate, să fie plasat în postura de infiltratul politic cu epilog prezidențial din pelicula „Acei spioni care ne-au tras-

cret al țării, Grivco? Acestea sunt adevăratele întrebări... Nu jocul „operativelor” în cooperativă eșecurilor sale de agent dat (pe) afară.

Oricum, chiar și cu o întârziere de doi ani de la defectarea aceluia suspect titlu de „dottore” (iar aici Tra-

Fraude de proporții și mafioți purtători de ștampilă!

Maria Diana
Popescu

Afacerea Microsoft - un cutremur de nouă grade pe scara Richter a corupției - a zguduit pe neașteptate lumea politicii românești și nu se va stinge repede. Fostul șef al S.I.E., Teodor Meleșcanu a declarat, în cazul mitei uriașe de 60 de milioane de euro din dosarul de corupție Microsoft, că cercetările au pornit din S.U.A. și nu se desfășoară doar la nivelul României. Se pare că au fost afectate serios interesele și imaginea americanilor, altfel, de cele autohtone nu s-ar fi deranjat F.B.I.-ul, de la care a pornit „descoperirea”.

Megadosarul de corupție legat de licențele Microsoft pentru școli a cutremurat scena politică românească, după ce D.N.A. a cerut ridicarea imunității în cazul a nouă foști miniștri, acuzați că ar fi luat mită sume fabuloase, pentru a favoriza firme importante să obțină contracte cu statul. Președintele a dat undă verde D.N.A.-ului numai pentru cinci dintre ei, chipurile ceilalți patru n-ar fi băgat mâna prea adânc în

buzunarul statului român. Chiar dacă furi un ou sau un bou, tot furt se cheamă... dar, la noi, ca la nimeni!

Escrocheria Microsoft nu diferă prea mult de privatizarea ALRO sau a Combi-

natului Siderurgic din Galați, de combinatele vândute rușilor, de vânzarea Petrom, de achiziționarea de gaz metan de la Gazprom prin Wintershall, de vânzarea de energie electrică, dirijată prin Cotroceni, prin Ministerul Economiei și prin Hidroelectrica; de restituirea imobilelor și terenurilor, cu precădere în București, unde zeci și sute de dosare similare rețelei Microsoft zac în sertarele justiției; de

vânzările sau achizițiile de echipamente militare; de Sebastian Ghiță, intermediarul cu I.B.M. în achiziționarea de hard și soft pentru S.R.I. et caetera. Ce-au făcut Parchetul General, D.N.A.-ul, DIICOT-ul

sau serviciile secrete în toți acești ani în care plasa Microsoft se urzea pe bățatură?

Au dormit în papucii instituțiilor, au mers pe coate sau au tremurat ca varga în salopetele lor. În spatele unor presiuni permanente din partea Puterii s-au derulat fraude de mari proporții, vânzările de soft și echipamente de la Ministerul Educației și Cercetării fiind semnate de niște

miniștri catastrofici, plasați în mod special în funcții de decizie, pentru a sta în poziție de dreptți în fața stăpînului și a executa orice dispoziție, pentru a fi niște instrumente purtătoare de ștampilă, bune de dirijat afaceri dăunătoare statului. Șerpăria din sânul Puterii din România este mai mare decât Casa poporului și nu s-a născut încă patriotul în sânul justiției care să descâlcească în mod eroic ițele acestor mega-corupții transpartinice. Sau, dacă există, nu poate mișca în front, nu i se permite.

Instituționalizarea cămătăriei și corupției în sistemul financiar-bancar a făcut să avem o economie imaginară, datorii uriașe, viitorul amanetat și cele mai mici retribuții din U.E.: între 200 - 300 euro pe lună, comparativ cu europenii care primesc lunar între 1500 și 3000 euro. Sărăcia erodează continuu societatea românească, iar corupția, șantajul și gunoaiele de prestigiu care căpușează structurile Puterii de Stat și politice au ajuns endemice. Sistemul sanitar și învățămîntul sînt la pămînt, în timp ce

aparatele Puterii, finanțelor, băncilor, ministerelor și companiilor sunt înțesate de trîntori, hoți și rețele de tipul Microsoft. Marea problemă e că rasa degenerată a Puterii de după 1989 a distrus absolut orice activitate economică productivă și, odată cu acestea, nucleele sindicatelor, de care tare se mai temeau, transformînd România într-o colonie de rețele mafioate, bănci, molluri, marchet-uri, farmacii, case de amanet, case de pariuri, bordeluri, clanuri de bogătași corupți, dincolo de care supraviețuiește miraculos o populație săracă, îngropată în datorii. Ce se va întîmpla cînd nu va mai fi nici un obiectiv economic de furat, pardon, de privatizat. Probabil se va trece la privatizarea organelor interne ale românilor. Preambulul acestei operații se numește „card de sănătate”.